

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. III. De dignitate paupertatis evangelicæ, seu religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT III.

De dignitate paupertatis evangelica, seu religiosa.

Q. I. An paupertas spiritus dici possit fundamentum evangelica perfectionis. R. affirm. sic enim inquit S. Ambros. in c. 6. Luc. Beati pauperes &c. primam hanc benedictionem uterque Evangelista posuit: ordine enim prima est. & parens quaedam, generatioque virtutum. Quia qui contempserit secularia, ipse merebitur sempiterna. h. i.

II. Clarius S. Bonav. in cap. 7. Luc. super illa verba, Pauperes evangelizantur &c. ait: Nota, quod magis dicit pauperes evangelizantur, quam virgines, vel obedientes; quia paupertas est NB. fundamentum evangelica perfectionis, & consummatio eiusdem, secundum illud 2. Cor. 8. altissima paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum. Et Gen. 41. 9. Crescere me fecit Deus in terra paupertatis mee. h. i.

III. S. P. N. Franciscus paupertatem evangelicam hanc sui dicebat Ordinis NB. fundamentum: cui substrato primarie sic omnis structura religionis innititur, ut ipsius firmitate firmetur, & everfione funditus evertatur. h. i. S. Bonav. c. 7. vit. §. 2.

IV. Idem ibidem §. 3. quemdam paupertatis contemptorem & offensorem his verbis increpuit: Vade frater Musca-- incepisti à carne, ruinosum NB. fundamentum spiritali fabrica collocasti.

V. Christus instituens Ordinem S. Birgitta, ita eamdem alloquitur in Regula Salvatoris: Principium itaque huius Religionis & salutis est vera hu-

militas. Et pura castitas, atque voluntaria paupertas, h. i.

Q. 2. An paupertas evangelica possit insuper dici radix perfectionis, Reginaque virtutum &c.

R. 1. Hoc eam encomiō honorare voluit S. P. Franciscus l. c. §. 1. Christi Jesu paupertatem & matris frequenter cum lacrymis revocabat ad mentem. Inde hanc virtutem asserens esse Reginam, quia in Rege regū, & in Regina Matre ipsius tam praestanter effulsit. Nam & fratribus in conclavi quaerentibus, quae virtus magis amicum redderet Christo; quasi secretum sui cordis aperiens, respondebat: paupertatem noveritis fratres specialem esse viam salutis, tamquam humilitatis fomentum, NB. perfectionisq; radicem; cuius est fructus multiplex, sed occultus. h. i. ex his

R. 2. Sicut Christus praedicaturus beatitudines, incepit à paupertate tamquā fundamento; sic & omnium Ordinum Fundatores in hac eadem fundarunt suas Religiones, earumque pias sanctiones, uti & spem certiolem tandem enascituri alicujus notabilis profectus. Et hinc sollicitam curam gesserunt, & eorum successores adhuc gerunt de hoc fundamento immobili, & infracto conservando. In hoc fundamento ab Apostolis suo tempore posito & firmato Lapis angularis summus & primus est Christus, juxta verbum Apostoli 1. Petri 2. 6. cui proinde etiam haec paupertas efficit conformiorem, gratiorem, & viciniorem, in ejusque dilectione solidiorem.

Q. 3. Cur à D. Th. & aliis DD. paupertas vocetur instrumentum perfectionis. R. quòd propter hanc

hanc, in similitudine, duplicem paritatem; quia, sicut *primò* sine instrumento nullus in sua arte proficere potest, sic nec religiosus in via perfectionis, ad quam vi status aspirare debet, si paupertatem contempserit. *Deinde*, sicut, adhibitò instrumento obtuso, aut mutilò, labor fit minùs proficiuus, aut omnino inutilis, vel impossibilis; ita & profectus in via perfectionis debilis, aut mancus, aut nullus speratur, si paupertas contemnatur.

Q. 4. An, & quare religiosa paupertas *muro* comparetur.

R. 1. Quòd *muro* comparetur in Summario Constit. Soc. Jesu §. 23. ubi sic constituitur: *Paupertas ut murus Religionis firmus diligenda: Et in sua puritate conservanda est, quantum divina gratia aspirante, fieri poterit, h. i.*

R. 2. Seraphica *V. Terefia* mirè quoque paupertatem dilexit, & *muro* assimilavit; ut patet ex his ejus verbis, l. de perfectione vitæ c. 2. *Curemus per Deum strictè observare hanc paupertatem, tanto magis, quia ipsa est telum nostrum. Quae in exordio foundationis vestri Ordinis adeò in magna estimatione Et observantia fuit apud illos priscos Patres (prout mihi constat ex revelatione illius, qui bene novit) quòd etiam nihil prorsus ex hodierno die in crastinum reservare solerent---* *Quamdiu hac observaveritis, NB ne timeatis de ruina vestri Ordinis, Deò propitiò. Solebat dicere S. Clara, NB. sublimes esse Et fortes muros sancta paupertatis. Sic quippe paupertate, Et humilitate volebat muros Monasterii cingi. Revera enim per*

utriusque hujus veram observantiam honor Religionis, & aliis profectus firmitus solidantur, quàm per altissimos muros, aut sumptuosa edificia.
h. i.

R. 3. Comparatur autem religiosa paupertas muro ob triplicem rationem. I. Si murus ambiens civitatem sit adhuc firmus, integer, & solidus, securè intrò habitant cives. II. Hostis nequit habere aditum ad civitatem, nisi prius muros quatjat, perforet, diruat, solo æquet. III. Hinc muris adhibetur vigilans, fidelisque custodia, & frequens inspectio, ut reparentur rimosæ aperturæ, immo ut & muri suffulciantur interiori aggere. *Applica*, & similem curam, diligentiam, vigilantiam, & custodiam paupertati integræ & solidæ conservandæ adhibe; ipsa enim ut *murus* cingit te, protegit te, munit te, conservat te in regulari vita, disciplina, & æstimatione. Si minimam rimulam in illa incautè admitteris, & toleraveris, grandius foramen fiet per fallaciam hostis semper *muro* huic insidiantis; quem si dejecerit, factum est cum vigore & honore talis Religionis. Flebilis docet id ipsum experientia, quâ viluerunt coram Deo & hominibus Religiones illæ, quæ sunt proscriptrices paupertatis religiosæ.

Q. 5. An paupertas evangelica possit etiam aliquo modo dici *fundamentum*, seu *exordium*, vel *initium Ecclesie*.

R. *affirm.* nam i. S. *Ambros.* in c. 2. Lucae, contemplan's paupertatem Filii Dei nati in carne, ait, exclamando; *Videte nascentis Ecclesie exordium!*

Chri-

Christus nascitur, pastores vigilare ceperunt &c.
h. i.

II. B. V. M. l. 4. revelat. c. 76. ad S. Birgittam
sic inquit: à tribulatione, & paupertate primùm
surrexit Ecclesia, ut Deus esset hereditas eorum; &
non in mundo, nec in carne, sed in Deo gloriaren-
tur. Et infra.

III. A tribus bonis cepit Ecclesia, 1. à fervore
fidei, 2. à paupertate, 3. ab effectu virtutum, &
miraculorum. Hac quoque tria fuerunt in B. Petro;
nam habuit fervorem fidei--- habuit etiam pau-
pertatem, quia circummeundo mendicabat, & la-
borando manibus se pascibat. Miracula quoque
per invocationem SS. Nominis Jesu, immò & per
solam sui corporis umbram faciebat.

Q. 6. An voluntaria paupertas sit stultitia.

R. 1. Utrique videtur stultitia secundum mun-
dum, juxta illud: *Nos stulti propter Christum &c.*
hinc & mundani homines, & religionis spurii di-
cere solent, *Monachum carentem pecunia esse si-
milem umbra in pariete.* At pro foro, & iudicio
Dei

R. 2. Ex doctrina S. Orsiesii: quorum animam
possidet avaritia, his videtur pro Christo stulta
paupertas. h. i.

